

fra Sydvest til Nordost omtrent 2 Mil lange Sogn. Kirkeveien angives derefter at være for den østlige Del af Sognet fra 1 til 1½ Mils Længde, og da de omliggende Nabo-sognes Kirker (Setsmark, Naby og Gjøl) ligge i en Afstand fra 1 til 1½ Mil fra Sognets østlige Grændse, ligger det nær, at denne Ulempe har trykket Befolkningen, og at det allerede i mange Aar har været et levende Ønske hos de Kirkesøgende at faae en Kirke bygget i Sognets østlige Del, hvor Befolkningen i Løbet af de sidste 25 Aar skal være tiltagen med over 50 Familier, af hvilke endel siges at være blevne Baptister, der ivrig arbeide for Sektens Udbredelse. Paa Grund af disse beklagelige Forhold, og da det antoges, at en Udsættelse let kunde medføre altfor sørgelige Følger, afholdtes der i afvigte Juli Maaned et Menighedsmøde, hvor Alle vare enige om det Ønskelige i at faae en Kirke med Kirkegaard i den østlige Del af Sognet, og efterat Sognepræsten, Provst Schjøtt, havde erklæret sig villig til, saafremt det lykkedes at faae denne Tanke realiseret, og saafremt den nye Kirke maatte faae en Sogneskirkes Rettigheder, da, saa længe han forblev i Embedet, haabe at prædike i den hver Søn- og Helligdag og at udføre i den de kirkelige Forretninger, som for dens Distrikts Vedkommende maatte foresalbe paa Sogndage, aldeles som i de Pastorater, hvor der findes haade Hoved- og Aunerkirker, Alt uden nogen særlig Godtgjørelse, valgtes en Komite til at virke for Sagens videre Fremme. I den sikkre Forventning, at Staten vilde komme til Hjælp, naar Beboerne efter Evne ydede Bidrag, tequedes der strax ved det nævnte Møde som frivillige Gaver 2,845 Kr., og ved Komiteens Virksomhed er dette Beløb nu bragt op til 6,000 Kr. Efterat man imidlertid har forhørt sig flere Steder, hvor der er opført nye mindre Kirker, har det vist sig, at man ikke kan faae en tarvelig, men lys og hyggelig Kirke med henved 200 Siddepladser billigere end omtrent 12,000 Kr., og 1 Td. Vand til Byggeplads og Kirkegaard, som Komiteen har sikret sig paa det af Beboerne ønskede Sted, beliggende omtrent midt i det Distrikt, hvis Beboere ville søge den nye Kirke, vil med Indhegning, Planering og lidt Beplantning medføre en Udgift af ca. 2,000 Kr. Der mangler saaledes 8,000 Kr., og Komiteen har derfor gennem Stiftets Biskop indsendt et Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, at der af Statskassen maa ydes den et Tilskud paa 8,000 Kr. Da Komiteen maa anse det for ønskeligt at faae Kirken færdig i Løbet af næste Sommer, haaber den, at Andragendet snarest muligt maa komme til Rigsdagens Behandling, og den beder da Folkethinget om at imødekomme dens Ønske.

Da dette Andragende vil finde sin Afgjørelse under Behandlingen af Forslag til Finantslov for 1883—84, gjør Udvalget ingen Indstilling.

21. Fra pensioneret kgl. Arkivsekretær Johan Heinrich Frederik Berlien af Kjøbenhavn om en Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 24de Oktober 1882 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, Paulsen.)

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, hvori fremhævedes, at der i 1849, da Andragerens Embede som Sekretær ved det kgl. historisk-genealogiske Arkiv indtrøges, blev af den daværende Kirke- og Undervisningsminister Madvig givet ham en udtryktlig Ekspetance paa Embedet som Sekretær ved det Rigsarkiv, der paatænktes oprettet, og han anmodede derfor om, at der nu, da Kultusministeren i et til Lønningsudvalget henvist Lovforslag havde foreslaaet Oprettelsen af et saadant Arkiv, maatte blive reserveret ham det ommeldte Embede, hvorved ikke blot det nævnte Tilfagn vilde blive indfriet, men Statskassen tillige spare den Pension, som Andrageren for Tiden oppebærer. Andragendet blev henvist til Udvalget for Andragender, hvilket imidlertid ingen Indstilling gjorde. (Se Tillæg B., Sp. 647—48.) Andrageren oplyser nu om, at han under 17de Mai 1882 har ansøgt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om, principaliter at han, i Genhold til et ham i 1849 af den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Geheimkonferentsraad Madvig, givet Løfte, maa blive ansat som Arkivsekretær i det Rigsarkiv, som agtes oprettet, subsidiært om en forhøiet Pension eller en livsvarig Understøttelse paa 500 Kr. af Statskassen foruden den ham tillagte Pension af 493 Kr., men at Ministeriet under 13de September næstefter har svaret ham, at, efterat han i Aaret 1866 er entlediget med den ham tilkommende lovmæssige Pension, ser Ministeriet sig ikke istand til at foretage Videre til Opfyldelse af hans Ansøgning. Han henvender sig derfor nu atter til Rigsdagen med Andragende om, at der maa blive tilstaaet ham den aarlige